

- Meiju Kukkonen, Koulutuskeskus Salpaus

Matkavalmisteluja

Hakiessani vaihtojaksolle Hiko Mizuno College Of Jewelryyn ei oppilaitoksellamme ollut vielä vaihtosopimusta sen kanssa. Apulaisrehtorimme oli vasta matkustamassa Japaniin neuvotellakseen sopimuksesta. Hakemuksessamme oli tässä vaiheessa vain merkintä Salpauksen oppilaiden kiinnostuksesta Hiko Mizunoa kohtaan.

Sopimus syntyi kuitenkin varsin nopealla aikataululla, ja Hiko Mizunosta järjestyi yksi paikka kevätlukukaudeksi 2011. Aikataulun ollessa tiukka pyysi Hiko Mizuno opettajiamme valitsemaan opiskelijan vaihtojaksolle. Olin onnekas tullessani valituksi ja ryhdyinkin heti pikavauhtia järjestämään matkaani Japaniin.

Käytännön järjestelyihin kuului asunnon hankinta, yhteydenpito koulun ulkomaan asioista vastaavan kanssa, lentolippujen hankinta (Finnair), tukiasioiden hoito Kelan kanssa ja matkatavaroiden kasailua. Viisumia minun ei tarvinnut järjestää, koska 3 kuukauden vaihtojaksooni riitti turistiviisumi. Turistiviisumia ei tarvitse erikseen hakea. Järjestelyt sujuivat hyvin: löysin asunnon sopivaan hintaan (Borderless Tokyo) ja muutkin järjestelyt sujuivat juohevasti.

Matkajärjestelyjeni ollessa jo pitkällä ja lähdön hämmöittäessä Japania koetteli voimakas maanjäristys ja sitä seurannut tsunami. Tämä luonnon katastrofi ei sinänsä olisi vaikuttanut matkaani, sillä kohteeni oli Tokio, josta katastrofialue sijaitsee 250 kilometriä pohjoiseen. Tsunami koetteli kuitenkin pahoin Fukushima ydinvoimalaa, ja tuhojen sekä säteilyvuodon määrä oli pitkään hämärän peitossa.

Maanjäristys, tsunami ja ydinvoimalaonnettomuus pistivät lähtöni Japaniin vaakalaudalle. Päätin kuitenkin seurata tilannetta. En halunnut tehdä hätäisiä päätöksiä. Pidin tiuhaan yhteyttä yhteyshenkilööni Hiko Mizunossa. Hiko Mizunosta minua kannustettiin tekemään päätökseni rauhassa ja faktatietojen valossa. Oppilaitoksessa suhtauduttiin päätökseni positiivisesti, olipa se mikä tahansa. Fukushima tilanne kuitenkin rauhoittui, ja Japani osoitti taas olevansa nopeasti toipuva ja organisaatiotaidoiltaan tehokas yhteen hiileen puhaltava kansakunta. Tein lopullisen päätöksen lähteä vaihtojaksolle reilu viikko ennen lähtöpäivää

Ensivaikutelmia

Saavuin Tokioon muutamia päiviä ennen opiskelun alkamispäivää. Majapaikastani vastaava henkilö tuli minua vastaan paikalliselle juna-asemalle, joka sijaitsi asuntoni lähellä. Sain hoidettua vuokrasopimuksen hänen kanssaan hienosti englanniksi ja kolmen kuukauden visiittini Tokiossa saattoi alkaa.

Ensimmäinen vuorokausi kului aikaerosta selviytymiseen. Seuraavana päivänä tutustuin koulumatkaani, jonka taitoin kahdella junalla. Näin varmistin löytäväni oppilaitoksen. Hiko Mizuno sijaitsee Tokiossa Shibuyan kaupunginosassa kahdessa rakennuksessa. Koulun puitteet olivat hienot. Rakennus oli moderni ja Japanin oloissa toimiva. Luokkahuone sisälsi kaikki suurimmat kultasepän tarvitsemat työkalut ja laitteet. Omat henkilökohtaiset työkalut piti kuljettaa mukanaan Suomesta. Työkalujen säilytykseen sai koululta lokerikon.

Opiskelukokemuksia

Luokkaan sopeutumista vauhdittivat opettajien apuna toimivat apuopettajat, joiden englannin kielen taito oli hyvä. Noin 80 % luokan oppilaista ei puhunut tai ei uskaltanut puhua englantia lähes lainkaan. Vaikka kielimuuri ajoittain esti kommunikaatiota, selvittiin lähes kaikista tilanteista universaalilla kehon kielellä.

Kurssit olivat mielenkiintoisia, Salpaukseen verrattuna hyvin muotoilupainotteisia. Tämä ei tietenkään ole Salpauksen opiskelijoille huono asia, sillä vaihdostahan ammennetaan juuri sitä mitä omassa oppilaitoksessa ei ole tai mitä ei painoteta. Opettajat olivat hyvin avuliaita ja japanilaisen kulttuurin mukaisesti työhönsä paneutuneita. Heidän kanssaan tuli erinomaisen hyvin toimeen ja joskus heidän ystävällisyytensä oli jopa hämmentävän suurta.

Vaihtojakso oli kokemuksena kasvattava. Vieraassa kulttuurissa selviytyminen, matka järjestelyiden hoitaminen ja ammatillisesti uuden oppiminen toivat itsetuntoa. Matka oli tärkeä itsetutkiskelun paikka. Oman kulttuurin maneerit saivat uuden perspektiivin peilatakseni niitä toiseen kulttuuriin.

Ammatillisesti matka oli antoisa, sillä minun lisäksi luonnonkatastrofin jälkeisenä aikana vain yksi vaihto-opiskelija oli uskaltanut Hiko Mizunoon. Hän oli ruotsalainen, joten pohjoismaalaiset olivat hyvin edustettuina. Koska vaihto-opiskelijoita oli vain kaksi, opettajilla oli todella aikaa paneutua opiskeluumme. Erityisesti minua kiinnostivat japanilaiset perinnetekniikat ja sainkin niiden opiskeluun tästä syystä erinomaisen mahdollisuuden. Vaihto antoi paljon ammatillisesti, mutta myös oman henkisen kasvun kannalta. Vaihto on kokemuksena jokaiselle opiskelijalle tärkeä ammattialasta riippumatta.